

Na letnem občnem zboru Obrtne zbornice za okraj Kranj je bil sprožen predlog, naj bi v okviru zbornice osnovali poseben projektivni biro, ki bi se ukvarjal s projektiranjem in pripravljanjem dokumentacij ter ekonomskih izračunov za projektiranje različnih obrtnih objektov. Ta predlog je bil ugodno sprejet tudi pri Trgovinski in Gostinski zbornici ter organih oblasti. Tej zamisli so naklonjeni zaradi več razlogov. Na ta način bi v prvi

vrsti lahko zagotovili gradnjo takšnih objektov v gostinstvu, trgovini in obrti, ki ustrezajo posebnim pogojem in namenom teh panog. Tak biro bi se lahko ukvarjal tudi s študijem posebnih etnografskih značilnosti posameznih panog na Gorenjskem. Seveda pa bi biro stvari študijsko obdeloval in dajal še druge analize.

Z ustanovitvijo takšnega biroja pa bi razen tega odpravili tudi ozko grlo, ki ga sedaj čutimo predvsem v prepočasnem pripravljanju gradbenih projektov in ekonomskih dokumentacij. Biro bi bil dobro-

došel vsem manjšim podjetjem, ki sama nimajo ustreznega strokovnega kadra, ki bi delal take ekonomske analize in dokumentacije. Prav zaradi pomanjkanja takšnega kadra podjetja nimajo pravočasno izdelanih investicijskih programov in zaradi tega ne morejo sodelovati na natečajih za kredite. Odločitve za ustanovitev biroja še ni. Sedaj čakamo, če se bodo vse zbornice zedinile za ustanovitev takega biroja.

V toplih majskih dneh je tudi učenje v naravi velik užitek

GLAS GORENJSKE

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZA GORENJSKO

LETO XI, ST. 41 — CENA DIN 10.—

KRANJ, 30. MAJA 1958

Pred 15-letnico Sutjeske

S POSVETOVANJA

Partizanski pohod srednješolcev

O PROBLEMIH IZVOZA NA OLO KRANJ

Kljub neugodnim koeficientom izpolniti plan izvoza

Izpad izvoza pri Železarni - Glavni problem tekstilne industrije so omejene kvote - Izvozni koeficient usmerja izvoz obutve le na vzhodno tržišče - Tekstilna podjetja naj proučijo, ali se jim splača blago držati v skladiščih, ali pa ga izvoziti pri sedanjem koeficientu.

V torek je bilo v Kranju posvetovanje s predstavniki industrijskih podjetij o uresničenju letošnjega izvoznega plana. Pregled nad uresničenjem plana izvoza v industriji v prvih štirih mesecih letos je opozoril na nekaj problemov, ki jih bo treba urediti v republiškem in zveznem merilu, če bomo hoteli, da bo letni plan izvoza uresničen. Predvsem gre za popravek nekaterih izvoznih koeficientov oziroma premij za sprostitve izvoznih kontingentov v tekstilni industriji in industriji obutve.

K. M.

ČETRT MILIJARDE DIN MANJ KOT PO PLANU

Kakor je znano, je letošnji plan izvoza industrijskih izdelkov za 6,2% nižji od lanskoletne izvršitve. Predvsem je izvozni plan zmanjšan zaradi omejitve izvoza tekstila in zaradi težav v črni metalurgiji. Letošnji plan izvoza tekstilne industrije predstavlja samo 42,5% plan izvoza Železarne pa 96,6% lanskoletne realizacije. Če samo plansko zmanjšanje izvoza znaša v teh dveh panogah okrog pol milijarde deviznih dinarjev. Kot vse kaže, pa bo plan izvoza utrpel zmanjšanje še za približno 250 milijonov deviznih dinarjev pri Železarni, ki je kvoto, sprejeto v okrajnem družbenem planu, sama zmanjšala za več kot 200 milijonov din. V nevarnosti pa je izvršitev celo tega, od Železarne korrigiranega plana, v vrednosti 401 milijon deviznih din (namesto 625 milijonov). Če Železarna ne bo dobila premije za izvoz žebelj in cevi, računajo da bodo dosegli izvoz v vrednosti samo 360 milijonov deviznih dinarjev. Prvotni plan izvoza je Železarna morala popraviti na zahtevo domače industrije, zlasti brodogradnje in strojogradnje, ki potrebuje izdelke Železarne. Za uresničenje plana v vrednosti 401 milijon dinarjev zahteva Železarna povišanje prima za cevi od 0,20 na 0,33 in odobritev prima pri žebeljih v višini 0,15. Če bi pri žebeljih ne dobili zahtevane premije, bi ne mogli izvoziti približno 2000 ton žebeljev.

RAČUNICA NAJ POKAŽE

Tekstilna industrija bi plan izvoza lahko izpolnila, če bo dano potrebno dovoljenje za izvoz. Razen tega se tekstilna industrija zavzema za odobritev višjega faktorja, ker po izjavi večine predstavnikov te industrije faktor 1,4 ne pokriva cene na zunanem trgu. Podpredsednik OLO tovariš Horjak je prisotne predstavnike tekstilne industrije opozoril na to, da bo spričo takšnega stanja potrebno tudi v tekstilni industriji znižati cene, saj ima tekstilna industrija največ dobička. Razen tega bi morala podjetja tekstilne industrije preračunati, ali se jim tudi pri sedanjem koeficientu ne splača izvažati raje, kot pa da bi blago držali v skladiščih, ker to omrtvi del obratnih sredstev, zahteva stroške zavarovanja itd. Zastopnik tovarne »Tiskanina« je izjavil, da so oni pripravljeni znižati cene, samo potem ne bodo mogli ustvarjati dobička, ki ga je doslej zahtevala družba.

PROBLEM INDUSTRIJE OBUTVE: KOEFICIENTI IN KVOTE

Tudi v industriji obutve je problem koeficienta in omejitve izvoza z določenimi kvotami. Sedaj je za izvoz obutve določen koeficient 1,3, ki pa zadostuje le za trg v vzhodnih državah, nikakor pa ne za zapadni trg. Zastopniki

industrije obutve poudarjajo, da bi morali ustrezno spremeniti koeficient tudi za zapadni trg, da letnega ne bi popolnoma izgubili. Po mnenju predstavnikov te industrije bi tudi ne smeli omejevati izvoza čevljev, ker bi tovarne lahko izvozile mnogo več, kot pa imajo določene kvote.

NELOJALNA KONKURENCA

Po sedanjih predvidevanjih bodo vsa podjetja, ki sodelujejo v izvozu, svoje izvozne plane dosegla, nekatera med njimi pa celo preseгла (Runo Tržič, Tovarna finega pohištva Tržič, ki bo letni plan izpolnila že junija, LIP Tržič, LIP

Cešnjica, Alpina Žiri, Alka Duplje itd.). »Ribnik« Jesenice bo letni plan verjetno tudi presegl, vendar to zavisi od razmer na francoskem trgu. Razen tega se predstavnik podjetja pritožuje nad ne-lojalno konkurenco nekaterih domačih podjetij, ki z znižanjem cen povzročajo škodo našemu enotnemu nastopu na zunanem trgu. Ta podjetja, ki niso specializirana za izvoz luskastih živali, lahko izgubo pri teh živalih krijejo z drugimi artikli. Vsekakor takšno »tekmoavanje« med domačimi podjetji na inozemskem trgu dela kaj slabo uslugo naši zunanjetrgovinski bilanci.

NAŠ RAZGOVOR

Na sezono so pripravljani!

Na Gorenjsko so začeli prihajati prvi turisti. V teh dneh lahko srečamo na cestah tudi precej inozemskih avtomobilov. Ljudje marsikaj ugibajo, nekateri menijo, da je gostov pre malo, da so hoteli prazni, drugi, da je že vse zasedeno. Mi pa smo se poslužili zanesljivejših virov. Povprašali smo na nekatera turistična društva, kako je v teh dneh v gostinskih obratih in kako kaže za naprej.

V ponedeljek so imeli gostinci na Bledu polne roke dela. Začel se je III. kongres inženirjev in tehnikov gozdarstva in lesne industrije. Tajnik turističnega društva Bled tov. Bogdan Sanca nam je v naglici dejal: »Včeraj je bilo na Bledu okoli 1200 turistov in gostov, danes pa jih je še več. Največ so to udeleženci kongresa. V teh dneh pravzaprav šele pričakujemo začetek sezone. Do sedaj imamo za glavno sezono že precej oddanega. Če ne bo sprememb, bo Bled v sezoni poln. Najbolj se zanimajo za letovišče na Bledu Nemci, Angleži in Italijani, pa tudi domačih gostov precej pričakujemo.«

»Ste pripravili kake prireditve za te dni?«

»Da. Pripravili smo dokaj obsežen program prireditve. Ta teden je v glavnem izpolnjen s kongresom, v soboto, 31. maja, pa bodo na Bledu gostovali solisti ljubljanske opere, v nedeljo bo velika športska manifestacija vpočastitev 50-letnice fizikturnega dela na Bledu in tako dalje.«

Predsednik Turističnega društva Radovljica tov. Stanko Kajdiž nam je med drugim dejal: »Pravih turistov v Radov-

ljici še ni. Sezona se bo namreč pričela šele sredi prihodnjega meseca. Hoteli v Radovljici so sicer zasedeni, vendar s tečajniki in seminaristi.«

»Kaj pa za glavno sezono?«

»Za sedaj dobro kaže. Gostinski obrati imajo že precej najavljenih gostov, predvsem iz Vojvodine, Novega Sada, Beograda itd. Letos bomo še posebej poskrbeli, da bo v naših krajih več zabavnega življenja — plesov ipd. Lanskoletna praksa je pokazala, da za razne kulturne prireditve ni pravega zanimanja.«

Tovarišica iz Doma na Jezerskem nam je povedala, da se prične pri njih sezona v nedeljo. Prostorja imajo dovolj. V sezoni bodo na Jezerskem v glavnem ljudje, ki je zanje rezervirala prostor invalidska uprava. Do sedaj imajo največ gostov v glavnem ob sobotah in nedeljah, pa tudi precej zavarovancev je na oddihu na Jezerskem.

Predsednika Turističnega društva Bohinj nam ni uspelo dobiti. Na kratko nam je povedala kar računovodkinja Doma pod Voglom tov. Slivnikova: »V hotelih v Bohinju so sedaj največ šolski otroci, ki pridejo v Bohinj z ekskurzijami. Za sezono čakamo precej gostov. Med inozemci pričakujemo največ Angležev, Nemcev, Belgijcev in Francozov, pa tudi domačih turistov upamo, da bo letos več kot lani.«

In prireditve?

»Brez teh prav gotovo ne bo. V juniju bo kmečka ohcet, pripravljajo pa tudi tekmovanje folklornih skupin itd.«

Poglejmo še, kako je v Kranju. Tu sicer ne moremo govoriti o takem turizmu, kot v prej

omenjenih krajih. Vendar kljub temu prislusnimo predsedniku Turističnega društva Kranj, tovarišu Francu Dolinarju:

»V Kranju je pre malo ležišč za goste in turiste. Precej si pomagamo sedaj s privatnimi turističnimi sobami. Nismo pričakovali, da bomo med Kranjčani našli odziv za oddajo turističnih sob, vendar smo, kar se tega tiče — presenečeni. Računamo, da se bo tako povečala zmogljivost ležišč za okoli 40.«

»Kaj dela Turistično društvo sedaj?«

»Pravkar se je končal turistični teden. Sedaj pa se že pripravljamo na Gorenjski sejem. Razpisali smo tudi nagradni natečaj za najlepšo fotografijo Kranja. Precej novih idej pa nam je dala mladina. Na solah so namreč pisali o pomenu turizma šolske naloge. V nekaterih nalogah je moč najti prav dobre in koristne predloge za izboljšanje turizma, olepšavo mesta itd. Nekateri najboljše naloge smo nagradili.«

Ob koncu pa še v Kranjsko goro. Predsedniku Turističnega društva tov. Mežiku smo zastavili enako vprašanje kot ostalim. »Ne vem, zakaj vam je to potrebno,« je dejal tov. Mežik. Dodal je še, da ne bo dajal izjav, ker »Glas Gorenjske« turizma po njegovem mnenju ni objektivno obravnaval. Našteti primeri pa kažejo, da turizem v Kranjski gori še vedno ni na zadovoljivi višini, da ni čutili pravega prizadevanja, da bi se stvari čim prej izboljšale. Morda to lahko razberemo tudi iz besed predsednika Turističnega društva. LJ.

Otvoritev novega mostu na cesti Lesce-Bled

V sredo ob 17. uri so na cesti Lesce-Bled čez Savo odprli nov železobetonski most. Slovesne otvoritve se je udeležilo precej ljudi in iz Lesce. Most je odprl predsednik blejske občine Jože Kapus, sodelovala je godba iz Lesce, prvo slovesno vo-

jektiral univ. prof. ing. Svetko Lapajne, gradilo pa ga je podjetje Gradis-Ljubljana. Most je dolg nekaj manj kot 70 m, vozišče je široko 8 m, na vsaki strani pa sta še po 1 m široka hodnika za pešce. Tehnična sekcija Uprave za ceste LRS je

Pogled na novi (levo) in stari most (desno)

njo čezenj pa so opravili člani Avto-moto društva Bled. Na tem mestu je stal železobetonski most svodaste oblike že pred vojno, leta 1941 pa je bil porušen. Kasneje so zgradili nekoliko spodaj zasilen leseni provizori, ki pa je bil zadnja leta že tako slab, da je ogrožal prometno varnost. Novi most je pro-

zgradila tudi 480 m novega cestišča na mostnih priključkih. Celotni stroški za gradnjo znašajo blizu 30 milijonov dinarjev. Gradbena dela so pričeli v avgustu lani in jih nadaljevali tudi pozimi. Zasluga vodstva in celotnega kolektiva je, da je bil most zgrajen v tako kratkem času.

Uvedba nove hišne numeracije in preimenovanje ulic v mestu Kranju

Po večkratnem razpravljanju na zborih volivcev in na več sejah občinskega ljudskega odbora je prejšnji občinski ljudski odbor Kranj na svoji 51. seji dne 17. oktobra 1957 sprejel odredbo o uvedbi nove hišne numeracije Kranja.

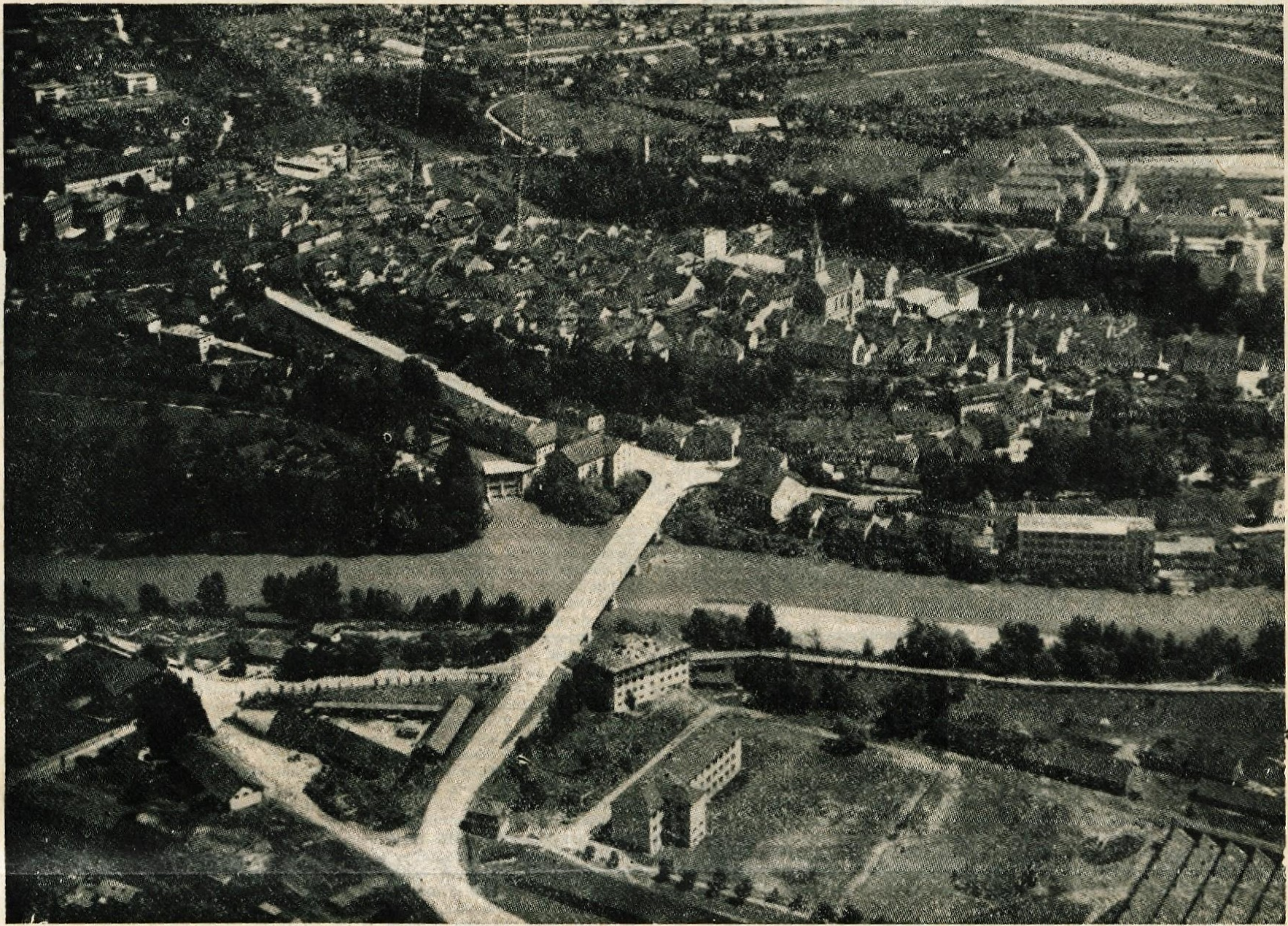
Vprašanje nove numeracije je bilo postavljeno v Kranju prvič v letu 1952, ko je Zavod za statistiko LRS v vsej Sloveniji sprožil akcijo za menjavo zastarele in ponekod nepregledne numeracije z novo. Bivša mestna občina Kranj je takrat zaprosila za odložitev zamenjave, ker je predvidevala, da ji bo uspelo v doglednem času sprejeti urbanistični načrt, ki naj bi se pri novi numeraciji upošteval. Toda izdelavo urbanističnega načrta se je iz tehničnih in drugih razlogov odlagalo iz leta v leto, dočim je numeracija Kranja zaradi novih gradenj postajala vedno bolj zastarela in postala nazadnje tako nepregledna, da je bila resna ovira za mnoge službe (poštna, prijavnica in odjavna ter druge službe). Zato je bivši občinski svet za gospodarstvo in komunalne zadeve v letu 1955 postavil 12-člansko strokovno komisijo z nalogo, da čimprej izdelata predlog nove numeracije. Po skoraj enoletnem delu je bil predlog izdelan in predložen na 24. seji ljudskemu odboru v razpravo in sklepanje. Tega predloga ljudski odbor ni sprejel, ker je bil za naselje Stražišče preveč zapleten, pa tudi zato, ker je menil, da je treba preimenovali nekatere ulice, ceste in poti. Zato je naročil, naj komisija nadaljuje z delom, skuša najti za naselje Stražišče preglednejši način oštevilčenja, sam pa je imenoval posebno komisijo za imenovanja in preimenovanja, ki naj bi proučila imena ulic in predlagala ustrezne spremembe imen.

Drugi predlog komisije za numeracijo je bil ljudskemu odboru predložen v novembru, na 30. seji. Ta predlog je predvideval za Stražišče oštevilčenje, podobno uličnemu, sicer pa se od prvega predloga ni mnogo razlikoval. Upošteval je le še imena, ki jih je predložila komisija za imenovanje ulic. Ta predlog je ljudski odbor vzel na znanje, ni pa o njem dokončno sklepal, ampak ga je dal najprej v razpravo in pripombe zborom volivcev, ki so bili v decembru leta 1956. O predlogu so živahno razpravljali zlasti zbori volivcev v Stražišču, na Primskovem in Hujah. S predlogom se niso strinjali, ampak so zahtevali združitve naselij Kranja in ulično oštevilčenje za vse območje mesta.

To pobudo zborov volivcev je ljudski odbor osvojil v decembru 1956 na 32. seji kot svojo smernico. Naročil je postavitev nove širše komisije za numeracijo z nalogo, da pripravi najprej predlog za združitve naselij, nato pa še predlog nove numeracije z uličnim oštevilčenjem za vse območje mesta, kjerkoli je to mogoče. Nova širša komisija, postavljena od Sveta za splošno upravo in notranje zadeve, je po svojih treh podkomisijah, ki jih je postavila za območje mesta med Savo in Kokro, za območje na levem bregu Kokre in za območje na desnem bregu Save, v sodelovanju z družbenimi organizacijami in prebivalstvom na terenu pospešila delo in predlog o združitvi naselij je pripravila že v aprilu leta 1957, koncem junija pa tudi že material za nov predlog numeracije, sestavljen po smernicah ljudskega odbora. Na 40. seji, v aprilu 1957, je ljudski odbor sprejel predlog o združitvi vseh naselij območja mesta Kranj in naselje in ga predložil Izvršnemu svetu LRS. Izvršni svet LRS je predlog upošteval v uredbi o razglasitvi novih naselij, o združitvi naselij in o preimenovanju naselij, ki je bila objavljena dne 31. oktobra 1957 v Uradnem listu LRS, št. 40/57 in začela veljati z dnem objave. To pomeni, da od 1. novembra 1957 uradno nimamo več naselij z imeni Čirčiče, Drulovka, Orehek, Huje, Klanec, Kranj, Gorenja Sava, Zlato polje, Gorenje, Primskovo, Rupa, Kalvarija, Labore, Stražišče, Smarjetna gora in Struževo, ampak je vseh dosedanjih 16 naselij združenih pod enotnim imenom Kranj. Nekaj starih imen je nova numeracija še zadržala (Drulovka, Rupa, Struževo, Zlato polje, Smarjetna gora), nimajo pa uradno več pomena naselij, ampak pomenijo isto kakor ulice, ceste in poti. Tako bo n. pr. naslov za stanovanca, ki stanuje v vasi Rupa: Kranj, Rupa št. 10, ne pa kakor doslej Rupa št. 10 p. Kranj ali pri Kranju.

Združitve naselij je pomemben dogodek v zgodovini Kranja. Kranj je s tem postal mesto z nad 10.000 prebivalci (dejansko jih ima po štetju 1. novembra 1958 že 20.300), dočim se je dosedaj vodil v vseh statističnih podatkih kot mesto z nad 5000 prebivalci, čeprav je že doslej z vsemi drugimi 15 naselji pomenil strnjeno gospodarsko, komunalno, prosvetno in zdravstveno enoto in so se vsa vprašanja teh področij reševala enotno. Združitve naselij z uredbo Izvršnega sveta je samo potrditev dejanskega stanja.

Numeracija naselij se ureja po določilih pravilnika o označevanju imen ulic

in trgov ter o označevanju hiš (Uradni list LRS, št. 24/52). Nova numeracija Kranja je urejena po določilih tega pravilnika. Center Kranja je premaknjen od Titovega trga v Park svobode, to je pred Sindikalnim domom. Izhodišče oštevilčenja ulic teče od najbližjih cest I., II. oz. III. reda. Hiše so oštevilčene praviloma

tako, da so na desni strani ulic parne, na levi pa neparne številke. Izjema je Stražišče, kjer se ni dalo izvesti oštevilčenja desno in levo po določilih pravilnika, ampak zaporedoma ne glede na levo in desno stran. Ponekod oštevilčenje hiš ne teče zaporedoma, ker so rezervirane številke za bodoče gradnje. Nova nume-

racija Kranja šteje 111 imen za ceste, ulice, poti in gručasto ležeče hiše. Na območju med Savo in Kokro je 48 imen, od katerih je 14 novih, na območju na levem bregu Kokre in na desnem bregu Save pa je 63 imen, ki so vsa nova z izjemo nekaj starih imen, ki so zadržana.

Rotarjeva ulica je del Jurčičeve ulice, v kateri je hiša, kjer je stanoval dijak kranjske gimnazije Rotar Bogomil (1921 do 1942). Ob razpadu stare Jugoslavije je takoj začel delati za narodnoosvobodilno gibanje in postal član SKOJ-a. V januarju 1942 je šel v partizane in padel v marcu istega leta nad Crngrobom pri Skofji Loki.

Stošičeva ulica, doslej Gosposvetska ulica, je preimenovana v spomin na Milorada Stošiča, prvo žrtev okupatorja v Kranju. Kot graničarski podoficer je Stošič takoj po razpadu Jugoslavije odšel v partizane, kjer je postal komandir čete. Bil pa je že 5. avgusta 1941 ujet v Dobriču. Po strahovitem mučenju je bil dne 14. avgusta 1941 obešen na odcepu Stošičeve ulice od Koroške ceste, kjer ima sedaj spomenik. Ta prvi strahoviti zločin v Kranju je sprožil ogorčeno akcijo napredne kranjske mladine. Šest mladincev, ki sta jih vodila skojevca Tugo Vidmar in Stane Sinkovec, je ponóči prežagala drog, na katerem je bil obešen Stošič.

Valjavčeva ulica je nova ulica, imenovana po slovenskem pripovedniku, pesniku in jezikoslovcu profesorju Valjavcu Matiju-Kračmanu (1831—1897). Rojen je bil v Srednji Beli pri Preddvoru, kamor je tudi kasneje rad prihajal na letni dopust; umrl pa je v Zagrebu. Zbiral je ljudske povesti in pesmi in zlagal legende. Spisal je pravljico poverst Pastir, več živalskih pravljic, romantično pesnitev Zora in sonce, ter nekaj idil. Izdal je tudi zbirko pesmi in zbirko narodnih kajkovskih pripovedk. Pomembno je njegovo znanstveno delo na področju stare slovenske književnosti in proučevanja slovenskega jezika.

Vidmarjeva ulica. Ulica doslej ni imela imena. Gre vzporedno in severno od Kopalniške ulice. Imenovana je po bratih Tugomiru in Milošu Vidmarju. Tugo Vidmar (1919—1942) je bil študent vojne akademije v Dubrovniku. Po razpadu stare Jugoslavije se je vrnil k staršem v Kranju, kjer se je vključil v osvobodilno gibanje, v oktobru 1941 pa umaknil v ilegalno. Pri organiziranju osvobodilne fronte na Jesenicah je bil izdan in aretiran. Padel je kot talec v Dragi na Gorenjskem dne 21. januarja 1942. Njegov brat Miloš Vidmar (1921—1945) je študiral v Ljubljani. Po razpadu stare Jugoslavije je prekinil študij in živel pri starših v Kranju, kjer se je vključil v osvobodilno gibanje. Sodeloval je pri poizkusu miniranja mostu v Struževem, kjer mu je odrgalo prste. Zdravil se je v Ljubljani. Ko je ozdravel, se je odpravil leta 1942 v partizane, bil pa je zajet od (Nadaljevanje na 10. str.)

Nova imena za območje mesta med Savo in Kokro

Cesta Iva Slavca. Ta cesta se je prej imenovala Struževska cesta. Imenovana je po narodnem heroju Ivu Slavcu-Joklu (1916—1944). Rojen je bil na Jesenicah. V Kranju in Kočevju je obiskoval gimnazijo, nato pa je delal doma v Struževem kot trgovski pomočnik. Po okupaciji se je med prvimi vključil v narodnoosvobodilno gibanje. Ker je bila njegova zveza z Osvobodilno fronto v Kranju izdana, se je v začetku leta 1942 preselil v Stari trg na Notranjskem in tam nadaljeval z aktivnim delom za narodnoosvobodilno gibanje. Istega leta v maju je odšel v partizane, in sicer v Rakovško četo. Po veliki italijanski ofenzivi julija in avgusta 1942 je postal komandant bataljona v Loškem odredu. Ob nekem večjem italijanskem napadu je poleg njega eksplodirala mina. Težko ranjen je obležal brez zavesti. Ko je prišel k zavesti, se je pred bližajočimi Italijani rešil z zvijačo s tem, da se je skel do golega in se napravil mrtvega ter ni dal znaka življenja, čeprav so mu Italijani sezuli čevlje in pri tem odtrgali ranjen palec na nogi. Težko ranjenega so našli partizani in ga spravili v bolnico, od koder se je ilegalno zatekel domov v Struževo, kjer je v domači negi ozdravel. Takoj po ozdravljenju se je javil gorenjskim partizanom. Bil je izredno sposoben organizator in s svojim odličnim organizacijskim delom mnogo koristil narodnoosvobodilnemu gibanju. Številne tedanje partizanske akcije so bile plod njegovega dela. Kot sekretar Okrožnega komiteja KP v Kranju je skliceval številne sestanke aktivistov (na Rupi, v Stefanji gori, v Kokri, v Križah). Svoj zadnji sestanek je sklical 21. junija 1944 v Kranju, na katerega pa ni več prišel. V Pševem je zašel v nemškoasedo in padel. Za izredne zasluge v osvobodilnem boju je bil proglašen za narodnega heroja.

Cesta Jugoslovanske ljudske armade. Ta cesta se je prej imenovala Cesta na Golnik. Zato, ker ležijo ob cesti vojašnice in v počastitev naše ljudske armade je cesta imenovana po ljudski armadi.

Cesta Kokrškega odreda. Cesta se je prej imenovala Cesta na Rupo. Imenovana je v trajen spomin na junaški Kokrški odred, ki je deloval na območju kranjske občine pod Storžičem. Odred je zaživel leta 1942, ko je bil sovražnik na vrhuncu svojih moči in ko je prirejal neprestane hajke na partizane z namenom, da uniči narodnoosvobodilno gibanje. Pozneje je Kokrški odred prešel v sestav Gorenjskega odreda, znova pa je obnovljen leta 1944 v času partizanskih ofenziv in zmag. Svojo junaško pot je zaključil s pohodom v Celovec.

Cesta Staneta Zagarja, staro ime Jezerska cesta, je imenovana po narodnem heroju, učitelju Stanetu Zagarju (1896 do 1942). Rojen je bil v Zagri pri Bovcu, učitelj je bil v Dobravi pri Kropi. Član Komunistične partije Slovenije je bil že od leta 1931, od leta 1937 pa tudi član Centralnega komiteta KPS. Tik pred vojno je bil premeščen v Celje, po razpadu stare Jugoslavije pa se je zatekel v Ljubljano. Iz Ljubljane je bil poslan kot instruktor v poverjeništvu Centralnega komiteta KP Slovenije za Gorenjsko, kjer je deloval kot organizator oborožene vstaje. V avgustu leta 1941 je ustanovil prvi bataljon na Jelovici, nato pa je še istega leta organiziral celo vrsto političnih in vojaških akcij, ki jih je izvajal pod njegovim in Gregorčičevim vodstvom štab Gorenjskega odreda. Med te akcije spada uničenje nemške enote decembra 1941 v Rovtah v Selški dolini, osvoboditev aretirancev iz gestapovskih zaporov v Skofji Loki in akcija za osvoboditev Poljanske doline, ki so zaključene z borbo v Dražgošah, kjer je padlo več kot 500 Nemcev. Padel je 27. marca 1942 na Planici nad Crngrobom, ko se je skupaj s selško četo prebil skozi nemški obroč.

Gosposvetska ulica, staro ime Poljska pot. Imenovana je v spomin na staro koroško zgodovino. Gosposvetsko polje ob Glini na Koroškem je bilo v 7. stoletju središče slovenske karantanske kneževine. Tu je bil znameniti vojvodski prestol,

kjer so svobodni koroški kmetje ustoličevali koroške kneze. Zadnje ustoličenje je bilo v 15. stoletju.

Kidričeva cesta je ime za novo cesto, ki povezuje stanovanjske bloke na Zlatem polju. Kidrič Boris-Peter (1912—1953) je bil revolucionarni borec, organizator in mislec. Zaradi svojega revolucionarnega delovanja je bil že pred vojno preganjan. Po razpadu stare Jugoslavije je postal tvorec in organizator Osvobodilne fronte Slovenije. Bil je prvi predsednik Narodne vlade Slovenije, zvezni minister za industrijo, predsednik Zvezne planske komisije in Gospodarskega sveta. Od leta 1940 je bil član Centralnega komiteja KPJ, bil je sekretar Izvršnega komiteja Centralnega komiteja ZKJ, rezervni generalpolkovnik. Za hrabrost je bil odlikovan z Redom narodnega heroja, za svojo požrtvovalnost, zasluge, vztrajno in uporno delo pa z Redom junaka socialističnega dela. On je vodil priprave za prehod našega gospodarstva v smeri družbenega samoupravljanja. Umrl je po težki bolezni sredi največjega delovnega poleta.

Krožna ulica je ime za novo ulico, ki se vije v obliki zanke med novimi individualnimi hišami na Zlatem polju.

Mandelčeva pot je ime za del este na Rupo. Imenovana je po Valentinu Mandelcu (1837—1872), pripovedniku in prevajalcu. Rojen je bil v Kranju, gimnazij je obiskoval v Kranju in v Ljubljani. Bil je profesor. Štejem ga v vrsto pisateljev-vajevcev. Napisal je novelo Tihotapci, kmečko povest Ceptec in mnogo krajskih pripovedi in poučnih spisov. Znan je po prevodu prvega dela Goethejevega Fausta in kot prevajalec iger iz francoščine. Svojo prvo službo kot profesor klasičnih jezikov in slovenščine je nastopil v Kranju leta 1864, še istega leta pa je dobil službo profesorja v Karlovcu, kjer je ostal do smrti.

Mladinska ulica se imenuje doslej neimenovana ulica, ki gre iz Gregorčičeve ulice za Mladinskim domom do Jezerske ceste oziroma do Ceste Staneta Zagarja.

